

Autostrada A7 - coridor verde, după plantarea celor peste 600 de hectare de perdele forestiere

Unul dintre cele mai importante proiecte de infrastructură rutieră din România, Autostrada A7, începe să se contureze nu doar ca un vector de conectivitate, ci și ca un instrument de politică climatică, în linie cu obiectivele europene de decarbonizare. Datele transmise de CNAIR indică o abordare integrată, în care infrastructura clasică este dublată de investiții consistente în soluții verzi.

Pe întregul traseu de 319 kilometri, între Ploiești și Pașcani, sunt prevăzute perdele forestiere pe o suprafață totală de 675,65

hectare. Distribuția acestora reflectă expunerea diferitelor tronsoane la factori de risc climatic: 153,96 hectare între Ploiești și Buzău, 207,45 hectare între Buzău și Focșani, 174,23 hectare între Focșani și Bacău și 140 de hectare între Bacău și Pașcani.

Stadiul implementării este deja avansat: "Din totalul hectarelor, 392 ha s-au plantat, adică de la Ploiești la Focșani și încă 30 hectare spre Bacău. Pentru celelalte este deja pregătit terenul", arată informația CNAIR. Ritmul lucrărilor sugerează o capacitate de execuție care poate susține respectarea jaloanelor asumate prin PNRR.

Costuri și implicații investiționale

Din perspectivă economică, proiectul implică un efort financiar semnificativ, bani de altfel cuprinși în proiectul inițial al autostrăzii. Costul estimativ este de aproximativ 590.000 lei pe hectar (circa 59 lei/mp), incluzând materialul dendrologic, manopera și lucrările de întreținere pe o perioadă de până la cinci ani. La nivel agregat, investiția în perdele forestiere se ridică la sute de milioane de lei, ceea ce o

(continuare în pagina 62)

(urmare din pagina 61)

transformă într-o componentă relevantă a bugetului total al autostrăzii.

Pentru mediul de afaceri, acest tip de cheltuială nu mai poate fi privit exclusiv ca un cost, ci ca o investiție în reducerea riscurilor climatice și operaționale. Perdelele forestiere contribuie la protejarea infrastructurii prin combaterea eroziunii, reducerea viscolirii zăpezii și stabilizarea solului, ceea ce se traduce în costuri mai mici de mentenanță pe termen lung.

Argumentul climatic: de la obligație la oportunitate

Contextul european este esențial pentru înțelegerea acestei strategii. CNAIR subliniază explicit presiunea obiectivelor climatice.

Alin Șerbănescu, purtătorul de cuvânt al CNAIR, a declarat: "Arderea combustibilului este responsabilă pentru mai mult de trei sferturi din emisiile de gaze cu efect de seră ale UE. Scăderea consumului de energie și dezvoltarea surselor de energie mai curate sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor UE în materie de climă și soluționarea dependenței UE de importurile din țări terțe. România este parte din Pactul Ecologic European (Green Deal), care prevede ca Europa să devină neutră din punct de vedere al emisiilor de CO2

până în anul 2050".

În acest cadru, perdelele forestiere devin un instrument concret de reducere a amprentei de carbon.

Alin Șerbănescu a completat: "Perdelele forestiere au o contribuție semnificativă la reducerea surplusului de emisii de CO2 prin neutralizarea acestora și implicit atenuarea schimbărilor climatice".

Integrarea acestor soluții verzi are implicații directe asupra atractivității investiționale a regiunilor traversate de A7. Într-un context în care criteriile ESG (Environmental, Social, Governance) devin determinante pentru accesul la finanțare, proiectele de infrastructură care includ componente de sustenabilitate au un avantaj competitiv clar.

Pentru investitori instituționali și fonduri europene, astfel de inițiative reduc riscul reputațional și cresc eligibilitatea proiectelor. În plus, îmbunătățirea microclimatului, reducerea poluării și protecția împotriva fenomenelor extreme contribuie la crearea unui mediu mai stabil pentru dezvoltări industriale, logistice și imobiliare.

Efecte funcționale: mai mult decât un rol ecologic

Din punct de vedere tehnic, perdelele forestiere îndeplinesc o serie de funcții cu impact economic direct, respectiv reduc

poluarea aerului și zgomotul, cu efect asupra sănătății publice; limitează efectele viscolului și acumularea zăpezii pe carosabil; controlează scurgerile de apă și reduc riscul de degradare a infrastructurii; îmbunătățesc microclimatul și stabilitatea terenului.

Lățimea acestora, variind între 10 și 30 de metri, este adaptată în funcție de relief și de riscurile identificate, iar speciile utilizate sunt selectate pentru adaptabilitate ridicată la condițiile locale.

În concluzie, autostrada A7 marchează o schimbare de paradigmă în modul în care sunt concepute investițiile publice majore în România. Dincolo de rolul său tradițional de coridor de transport, proiectul devine un exemplu de integrare a infrastructurii verzi într-un cadru economic și climatic complex.

Dacă implementarea va continua în ritmul actual, A7 are potențialul de a deveni un reper pentru viitoarele proiecte de infrastructură, demonstrând că dezvoltarea economică și tranziția verde nu sunt obiective antagonice, ci complementare.

